

Arrest

nr. 42 511 van 28 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 20 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DEPOVERE loco advocaat G. MAEX en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 24 mei 2008 het Rijk binnen en diende op 26 mei 2008 een asielaanvraag in. Op 17 december 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten en tot de Oromo-etnie te behoren. U bent geboren en getogen in Digelu, provincie Arsi, regio Oromiya. U liep school en hoedde thuis het vee. Uw vader werd door de Ethiopische TPLF-regering vervolgd als actief lid van de verboden beweging “Oromo Liberation Front (OLF)”. U was niet politiek actief en geen lid van het OLF, maar u verdeelde twee maal OLF-pamfletten op verzoek van uw vader. U verdeelde dergelijke pamfletten een eerste maal omstreeks februari-maart 2007 (Yekatit 1999 Ethiopische Kalender EK) en werd hierom aangehouden

door militairen. U was minderjarig en werd diezelfde dag vrijgelaten. Uw vader werd door het Ethiopische TPLF-regime vastgehouden gedurende een jaar en vier maanden tot aan zijn vrijlating op 24 maart 2008 (15 Megabit 2000 Ethiopische Kalender EK). Twee weken later, op 9 april 2008 (1 Miyazia 2000 EK), verdeelde u een tweede maal OLF-pamfletten. Diezelfde dag staken troepen van het TPLF jullie huis in brand. Uw vader kwam daarbij om. U was hiervan getuige en vluchtte naar uw oom in Ashabaka. U vreesde eveneens vervolgd te worden en dook onder bij familieleden in Addis Abeba van 12 april tot 17 mei 2008 (4 Miazia tot 9 Ginbot 2000 EK). Vervolgens reisde u met een Somalische smokkelaar via Moyale naar Nairobi in buurland Kenia. Vanuit Nairobi reisde u op 23 mei 2008 (15 Ginbot 2000 EK) per vliegtuig naar een u onbekend land. Na een rit per wagen van twee uur kwam u op 24 mei 2008 toe in België, waar u op 26 mei 2008 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt. U legde immers verklaringen af die de geloofwaardigheid van uw relaas totaal ondermijnen.

U verklaarde uw land te hebben verlaten uit vrees voor vervolging, maar uw verklaringen en onwetendheid hieromtrent zijn niet geloofwaardig. U bleek vrijwel geen informatie te kunnen verstrekken over het OLF, niettegenstaande uw vader omwille van zijn OLF-activiteiten werd vervolgd en u zelf ook zou gezocht worden omwille van het verdelen van OLF-pamfletten. U wist niet welke activiteiten of functies uw vader had voor het OLF (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U kon geen overtuigende beschrijving geven van de OLF-pamfletten die u tijdens twee gelegenheden zou hebben verdeeld op school en op de markt (p. 3). U wist enkel vaagweg dat het OLF opkomt voor de rechten van de Oromo en dat ze een probleem heeft met het TPLF-regime. Verder wist u nog dat het OLF een boom (Oda) in haar vlag heeft (p.3). U kon geen verdere toelichtingen verschaffen over het OLF: aard van de beweging of partij, illegaal of niet, concrete doelstellingen en inhoud pamfletten (CGVS, p. 3, 5 en 6). U verklaarde verder niets te weten over het OLF of uw vaders rol binnen het OLF (CGVS, p.3 en 4). Niemand, ook niet uw vader, zou u hierover uitleg hebben gegeven (p. 4). U sprak er met niemand over, ook niet met familie of medestudenten (p. 4). U beweerde anderzijds dat uw vader reeds geruime tijd vervolgd werd en uiteindelijk vermoord werd, maar u weet niet of hierover iets in de pers verscheen of geweten is door mensenrechtenorganisaties (CGVS, p.8). Uw vader zou u echter wel hebben opgedragen om OLF-pamfletten te verdelen, zonder verder enige uitleg te verschaffen (CGVS, p. 4 en 5). U was niet politiek actief en geen lid van het OLF, maar verdeelde twee maal pamfletten louter omdat uw vader u dit vroeg (p. 4). U kende geen andere organisaties die opkomen voor de rechten van Oromo's (CGVS, p. 6). U kende geen andere personen die vervolgd werden omwille van het OLF (CGVS, p. 8). U was niet op de hoogte van de gewapende strijd van het OLF (CGVS, p. 9). U verklaarde te vrezen voor vervolging door de Ethiopische overheid omdat u een eerste maal een dag werd vastgehouden omwille van het verdelen van OLF-pamfletten en u een tweede maal pamfletten verdeelde op de dag dat de overheid jullie huis in brand stak en uw vader vermoordde (p. 9). Een concrete of ernstige aanwijzing dat de overheid op de hoogte was van uw tweede verdeling of dat zij u persoonlijk zocht, hebt u echter niet (p. 9).

Uit wat voorafgaat, dient besloten te worden dat u in casu een gegronde vrees op persoonlijke vervolging omwille van politiek-etnische motieven niet kon aannemelijk maken.

Aangezien de door u ingeroepen elementen, in het bijzonder uw politieke problemen met de Ethiopische overheid, niet geloofwaardig zijn, kan ook niet besloten worden tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepalingen van subsidiaire bescherming. U brengt hiervoor evenmin andere elementen aan en de objectieve situatie in Ethiopië laat ook niet toe om in uw geval gronden voor subsidiaire bescherming te weerhouden.

U legde geen documenten neer die een controle van uw identiteit of reisweg zouden kunnen mogelijk maken. Diverse verklaringen in dit verband ondermijnen verder de ernst van uw asielaanvraag. Zo hield u vol geboren te zijn op 2 juli 1992 (25 Sane 1984 Ethiopische Kalender) en anderzijds 17 jaar (in plaats van 16) te zijn tijdens het gehoor door het Commissariaat-generaal op 18 november 2008 (CGVS, p. 2). Volgens een medisch onderzoek van 10 juni 2008 door het Universitaire Ziekenhuis St-Rafaël te Leuven was u toen zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 een minimumleeftijd is en vermoedelijk zelfs ouder dan 21 jaar (zie brief van de Dienst Voogdij dd. 17 juni 2008 in het administratief dossier), in plaats van de door u beweerde 16 of 17 jaar. Verder verklaarde u niet te weten met welk vliegtuig u vanuit Nairobi reisde of waar u landde om vervolgens na twee uur per wagen in België aan te komen (CGVS, p. 7). U kon evenmin de identiteit preciseren van de Somalische smokkelaar en van het paspoort dat hij voor u bij zich zou gehouden hebben (p. 7).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen aan een inhoudelijke kritiek. Hieruit kan worden afgeleid dat hij de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker beweert dat hij is *“geboren op 25/10/1984 (=02/07/1992)”* (verslag DVZ, p.5). Uit het medisch onderzoek uitgevoerd in opdracht van de dienst Voogdij van de FOD Justitie van 10 juni 2008, blijkt dat verzoeker *“op datum van 10-06-08 een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar een minimum leeftijd is. Vermoedelijk ligt deze leeftijd dus hoger en zelfs voorbij de 21 jaar”*. Verzoeker legde in de administratieve fase van zijn asielaanvraag geen identiteitsdocumenten neer en *“brengt nu stukken bij, dewelke hij recentelijk uit Ethiopië ontving, in casu de geboorteakten en een schoolrapport, waaruit blijkt dat hij in 1984 ethiopische tijd geboren is, zijnde in 1992”*.

3.2. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoeker uitdrukkelijk verklaarde dat hij *“geen geboorteakte”* had (gehoorverslag CGVS, 18.11.2008, p.2) en dat hij *“geen contact met Ethiopië. Geen telefoon oom of in mijn streek”* (gehoorverslag CGVS, 18.11.2008, p.11) meer heeft. Ook het verzoekschrift stelt *“er is geen telefoon- dan wel emailcontact mogelijk”*. Ter zitting verklaart verzoeker dat hij inderdaad niets had maar dat hij hier in België veel mensen ontmoet in zijn atletiekgroep. Via deze mensen kon hij documenten verkrijgen. Dergelijke vage verklaringen kunnen geenszins volstaan om de authenticiteit te garanderen van de stukken, noch wegen ze op tegen de vaststellingen uit het medisch onderzoek. Dit moet overigens worden samengelezen met verzoekers tekortkoming in de bewijsvoering inzake zijn reisweg terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Verzoekers verklaringen inzake zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker kent de naam niet van de smokkelaar die hem begeleidde en heeft geen kennis van de identiteitsgegevens van het paspoort waarmee hij reisde (gehoorverslag CGVS, 18.11.2008, p.7). Dat *“De smokkelaar had een boekje dat hij bij controles liet zien. De smokkelaar had gezegd dat ik hem gewoon moest volgen.”* (verslag DVZ, p.8) is niet geloofwaardig. Verzoeker gaat immers voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en in het bijzonder op internationale vluchten in het kader van een algemene politiek van versterkte controles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover hij verklaart deze als jonge man te hebben kunnen omzeilen dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Verzoekers onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden reiswijze zodat hij niet aannemelijk maakt illegaal gereisd te hebben. Daarenboven kan worden toegevoegd dat indien verzoekers reisdocumenten zijn verklaarde geboortedatum droegen, het nog minder aannemelijk is dat hij als alleenstaande minderjarige niet

gecontroleerd werd. Dit tast zijn geloofwaardigheid verder aan en aldus ook de waarachtigheid van de asielmotieven, in het bijzonder zijn verklaringen illegaal gereisd te hebben en geen paspoort te kunnen voorleggen.

3.3. Verzoeker beweert door de Ethiopische autoriteiten geïnterviewd te worden omwille van het activisme van zijn vader voor het OLF. Het is dan ook redelijk dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoeker hierover heeft ondervraagd zodat hij zijn beweringen kan staven. De Commissaris-generaal verwijt verzoeker terecht echter geheel onwetend te zijn zowel aangaande het OLF in het algemeen als de concrete activiteiten van zijn vader.

3.4. Verzoeker voert aan dat zijn *“beperkte kennis (...) omtrent het OLF in diens voordeel dient geïnterpreteerd te worden. Het maakt zijn verhaal immers geloofwaardig in tegenstelling tot een deel van de asielzoekers die zelf een verhaal verzinnen om voor asiel in aanmerking te komen. Cliënt deed dit evenwel niet en erkent niet zoveel van het OLF en diens politieke standpunten te weten, behoudens uiteraard het feit dat deze de rechten van de OROMO tracht te vrijwaren (...) als jonge snaak nog niet politiek geïnteresseerd was en enkel deed wat zijn vader hem opdroeg. Als een vader iets vraagt, dan wordt dit immers zonder discussie aanvaard.”*

3.4.1. Verzoeker dient een verschil te maken tussen zijn eigen politieke kennis en de kennis van de activiteiten van zijn vader en hemzelf voor het OLF die de kern uitmaken van zijn asielaanvraag. Voor zover verzoekers vader actief was voor het OLF, en zijn zoon zelfs bij zijn activiteiten betrokken, mag redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker deze activiteiten kan uiteenzetten. Het is niet ernstig dat verzoekers kennis van de activiteiten van zijn vader nihil is, en hij zelfs niet met zekerheid kon bevestigen dat zijn vader actief was voor het OLF en om die reden vervolgd werd of als hij dit slechts vermoedt omdat *“Schoolvrienden plaagden me telkens vader aangehouden werd. Daarom denk ik dat het voor OLF was, dat vader vervolgd werd.”* (gehoorverslag CGVS, 18.11.2008, p.4). Overigens is deze verklaring strijdig met verzoekers activiteiten nu hij moet weten voor welke politieke organisatie hij pamfletten uitdeelt. Minstens had verzoeker moeten weten of het een illegale of legale politieke organisatie was. Verzoeker biedt evenmin een aannemelijke verklaring voor zijn onbekendheid met het OLF in het algemeen. Het is niet aannemelijk dat verzoekers vader jarenlang actief was voor deze organisatie terwijl verzoeker deze niet minimaal kan toelichten en uitdrukkelijk verklaart *“Ik ken er niets van”* (gehoorverslag CGVS, 18.11.2008, p.4). Niet enkel verzoekers onbekendheid met het OLF maar ook zijn tegenstrijdige verklaringen over zijn vader ondergraven de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Ten slotte kan worden gesteld dat in zoverre de Ethiopische autoriteiten de gezinswoning in brand zouden gestoken hebben, het redelijk is te verwachten dat dergelijke gebeurtenis in de partijverslagen of in mensenrechtenrapporten wordt weergegeven. Verzoeker legt geen objectieve informatie in dit verband neer.

3.5. Volgens verzoeker doet zijn onwetendheid *“op zich ook niet ter zaken”*. Verzoeker argumenteert dat *“OROMO dewelke systematisch onderdrukt worden in Ethiopie”* en dat zijn *“fysieke integriteit (...) loopt dan ook een ernstig risico op beschadiging. De jaarverslagen van Amnesty International en Human right Watch spreken wat dit betreft boekdelen.”*

3.5.1. Uit de door verzoeker neergelegde informatie en de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat de situatie in Ethiopië niet eenvoudig is en dat de Oromo als grootste bevolkingsgroep meent onvoldoende inspraak te hebben. Het volstaat niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Noch uit verzoekers algemene verwijzingen, noch uit het schrijven van de voorzitter van het ORAB kan blijken dat de miljoenen Oromo inwoners van Ethiopië systematisch vervolgd worden in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

3.5.2. De neergelegde *“Verklaring Muluneh”* van het ORAB kan verzoekers asielmotieven evenmin adstrueren. Dit document omschrijft verzoeker immers als een actieve supporter van het OLF en stelt dat hij reeds alvorens zijn vlucht actief was in zijn thuisland. Deze getuigenis is dan ook geheel in strijd met verzoekers verklaringen waaruit geen politieke bekendheid kan blijken, noch enig politiek

engagement. Het stuk komt dan ook voor als een complaisancestuk opgemaakt voor onderhavige procedure.

3.6. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het louter herhalen van zijn voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er echter géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de Commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Het verzoekschrift beroept zich niet op het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. In zoverre verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming zou beroepen op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus kan worden gesteld dat hij niet aannemelijk maakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Er wordt geen gegrond middel aangehaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend en tien door :

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK